

ECHIPA FEMININĂ A ROMÂNIEI, CAMPIOANĂ MONDIALĂ DE GIMNASTICĂ!

Medalie de aur pentru echipa noastră reprezentativă feminină de gimnastică! Iată o performanță care aureolează impresionantă cartea de vizită a școlii românești de gimnastică și care vorbește elocvent despre talentul și puterea de luptă a sportivelor noastre, despre capacitatea și competența profesională a soților Marta și Bela Karoly, oameni entuziaști, pasionați, animați de fierbinte dorință de afirmare plenară a gimnasticii românești în arena internațională. Chiar și multora dintre cunosătorii, succesul echipei noastre le apare ca un fapt sportiv extraordinar, mai ales dacă avem în vedere tinerețea noii noastre reprezentative. Într-adevăr, cu excepția Nadiei Comănești, a Emiliei Eberle și a Marilenei Vlădăruș, care au evoluat și anul trecut, la mondialele de la Strasbourg, noua echipă campioană a lumii cuprinde trei gimnaste aflate la primele lor mari

intreceri internaționale de anvergură. Rodica Dunca și Dumitrița Turner au debutat, de fapt, la Fort Worth într-un mare concurs de senioare, iar Melita Ruhn confirmă cu brio spectaculosul și aplaudatul său debut de la campionatele europene de la Copenhaga, din luna mai.

Este și aceasta, fără îndoială, o dovadă a capacității de care dispune gimnastica românească de a lansa mereu alte și alte tinere de real talent care să completeze în permanență rîndurile echipei noastre reprezentative. Este o dovadă a muncii de bună calitate care se desfășoară la principalele cluburi din țară, și pentru care, desigur, și antrenorii respectivi merită felicitări.

Iată scurte „cărți de vizită” ale celor șase gimnaste, componente ale echipei României, campioană mondială.

CLASAMENTUL FINAL PE ECHIBE FEMININE al celei de a 20-a ediții a campionatelor mondiale:

1. ROMANIA (194,250 la exerciții impuse + 195,300 la exerciții libere aalese) — 389,550, campioană mondială	
2. U.R.S.S. (194,925 + 194,000)	388,925
3. R.D. Germană (193,875 + 194,200)	388,075
4. R.P. Chineză (191,400 + 193,200)	384,600
5. Cehoslovacia (192,300 + 190,000)	382,300
6. Statele Unite (192,575 + 188,650)	381,225
7. Ungaria (188,800 + 190,250)	379,050
8. Bulgaria (188,400 + 188,550)	376,950
9. Japonia (188,650 + 187,000)	375,650
10. Canada (187,650 + 184,450)	372,100
11. Polonia (186,050 + 186,300)	372,350
12. Coreea de Sud (184,700 + 186,350)	371,050

Toate aceste echipe au obținut dreptul de a participa, anul viitor, la Jocurile Olimpice de la Moscova (precizăm că în clasamentul final au figurat 26 de echipe).

În urma executării exercițiilor impuse și libere aalese, cele mai bune punctaje generale au fost obținute de următoarele gimnaste: (36 de sportive vor evolua în concursul de simboțită seară pentru desemnarea campioanei mondiale absolute): Nelli Kim (U.R.S.S.) 78,500, —Maxi Gnauk (R.D.G.) 78,350, Maria Filatova (U.R.S.S.) 78,300, Melita Ruhn (România) 78,250, Stefli Kraeker (R.D.G.) 77,700, Regina Grabbol (R.D.G.) 77,450, Natalia Sapozhnikova (U.R.S.S.) 77,400, Emilia Eberle și Rodica Dunca (România) 77,350, Zhen Zhu (R.P. Chineză), Dumitrița Turner (România) și Vera Cerna (Cehoslovacia) 77,300, Stela Zaharova și Elena Naimuşina (U.R.S.S.) 77,250, Sylvia Hindorf (R.D.G.) 77,075, Zheng (R.P. Chineză) 77,050, Eva Mareckova (Cehoslovacia) 77,000, Kathy Johnson (S.U.A.) 76,800, Marilena Vlădăruș (România) 76,650. Menționăm, însă, că în această fază a competiției nu pot concura decit cîte 3 sportive din aceeași țară.

Campionatele mondiale feminine de gimnastică se organizează din anul 1934, cînd intrecerile masculine se aflau la cea de-a 10-a ediție. Deci, această a 20-a ediție a campionatelor mondiale a desemnat, în fapt, a 20-a campioană la masculin, dar numai a 11-a la feminin. Iată, dealtfel, palmaresul campionatelor mondiale feminine: 1934 (Budapesta) 1. Cehoslovacia, 2. Ungaria, 3. Polonia; 1938 (Praga) 1. Cehoslovacia, 2. Iugoslavia, 3. Polonia; 1950 (Bale) 1. Suedia, 2. Franța, 3. Italia; 1954 (Roma) 1. U.R.S.S., 2. Ungaria, 3. Cehoslovacia; 1958 (Moscova) 1. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. România; 1962 (Praga) 1. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. Japonia; 1966 (Dortmund) 1. Cehoslovacia, 2. U.R.S.S., 3. Japonia; 1970 (Ljubljana) 1. U.R.S.S. 380,65, 2. R.D. Germană 377,75, 3. Cehoslovacia 371,90 (5. România 364,50); 1974 (Varna) 1. U.R.S.S. 384,15, 2. R.D. Germană 376,55, 3. Ungaria 370,60 (4. România 369,30); 1978 (Strasbourg) 1. U.R.S.S. 388,75, 2. România 384,25, 3. R.D. Germană 382,25; 1979 (Fort Worth/Dallas) 1. ROMANIA 389,550, 2. U.R.S.S. 388,925, 3. R.D. Germană 388,075.

Iată notele obținute de gimnastele noastre în concursul de exerciții libere aalese: sîrituri: Emilia Eberle 9,75, Melita Ruhn 9,90, Dumitrița Turner 9,90, Rodica Dunca 9,75, Marilena Vlădăruș 9,70; paralele: Emilia Eberle 9,85, Melita Ruhn 9,80, Dumitrița Turner 9,70, Marilena Vlădăruș 9,85. Reamintim că Nadia Comănești nu a evoluat la sîrituri, la paralele și la sol.

NADIA COMĂNEȘTI: născută la 12 noiembrie 1961 la Onești. Primii săi antrenori — Marta și Bela Karoly, cu care începe gimnastica la vîrsta de 8 ani. La 13 ani și jumătate cîștigă, la Skien, în Norvegia, primul titlu de campioană absolută a Europei, performanță pe care o repetă de încă două ori, la Praga și Copenhaga, intrînd definitiv în posesia „Cupei Europei”. În 1976, la Jocurile Olimpice de la Montreal cîștigă trei medalii de aur, fiind prima gimnastă din lume care obține nota 10 într-o competiție oficială. De două ori învingătoare în „Turneul campioanelor” de la Londra, dublă învingătoare în două finale ale „Cupei Mondiale” din 1979, multiplă campioană internațională a României, balcanică și națională. În 1976 este declarată cea mai bună sportivă din lume, fiind — de asemenea — socotită cea mai bună gimnastă a tuturor timpurilor. Este membră a Asociației sportive „Cetate” —Deva.

EMILIA EBERLE: s-a născut la 4 martie 1964 la Arad și a început gimnas-

tica cu antrenorii Iudita Varkony și Pavel Rosenfeld. În 1976, la Salonic, devine dublă campioană balcanică, iar apoi campioană a României la paralele. În 1978 cîștigă prima ediție a campionatelor europene de junioare la individual compus, competiție în care obține alte două medalii de aur, la sîrituri și paralele. În același an devine campioană a României în patru probe, iar la campionatele mondiale de la Strasbourg din 1978 cîștigă trei medalii de bronz. Anul acesta, la campionatele europene de la Copenhaga ocupă locul doi la individual compus, precum și medaliile de argint la paralele și birnă. La „Cupa Mondială” de la Tokio — medalie de argint la individual compus și medaliile de aur la paralele și birnă. Face parte din Clubul sportiv orășenesc Arad.

MELITA RUHN: născută la 19 aprilie 1965 la Sibiu. Începe gimnastica, avîndu-l ca primul antrenor pe Ana Crihan și A-

drian Goreac. Participă pentru prima oară la o mare competiție în 1978 — campionatele naționale ale României. Anul acesta, la campionatele europene de la Copenhaga a fost socotită surpriza competiției, reușind să se claseze pe locul 5 la individual compus. Tot în acest an se situează pe locul 4 la individual compus în Campionatele internaționale ale țării

noastre. Membră a Clubului sportiv școlar Sibiu.

DUMITRIȚA TURNER: s-a născut la 12 februarie 1964 la Onești. Debută în gimnastică cu antrenorii Florica și Florin Dobre. În 1977 și 1978 este campioană de junioare a României la categoria maeștră, iar în 1978 campioană balcanică absolută de junioare. Tot anul trecut obține locul întâi la sol și locul doi la individual compus în campionatele internaționale ale României. Componentă a echipei Liceului de Istorie-filologie cu profil de gimnastică din Onești.

RODICA DUNCA: născută la 16 mai 1965, la Baia Mare, unde începe să practice gimnastica de la vîrsta de 6 ani, cu antrenorii Elena Marinescu și Alexandru Aldea. Debută în competițiile internaționale în anul 1979, participînd mai întâi la concursurile de la Antibes și Orleans, după care la startul într-un mare concurs internațional de junioare de la Tokio, în care se clasează pe locul al doilea. Face parte din Clubul sportiv municipal Baia Mare.

MARILENA VLĂDĂRUȘ: s-a născut la 15 august 1963 la București. Începe gimnastica la Clubul sportiv școlar Triumf din Capitală, cu antrenorii Cristina și Petru Ioan. În 1978 participă la prima ediție a Campionatelor europene de junioare de la Milano, clasîndu-se pe locul 5 la individual compus și obținînd două medalii de argint în finalele pe aparate, la paralele și birnă. În acest an — locul 5 la Campionatele internaționale ale României. Membră a clubului sportiv școlar Triumf — București.

Cu prilejul aniversării a trei decenii de activitate

O PRESTIGIOASĂ MANIFESTARE ȘTIINȚIFICĂ A MEDICINII SPORTIVE ROMÂNEȘTI

După două zile de activitate densă și deosebit de fructuoasă, ieri s-au încheiat la București lucrările Simpozionului internațional de medicină sportivă, organizat cu ocazia aniversării a 30 de ani de la înființarea rețelei medico-sportive în România.

În cadrul acestor manifestări, alături de aspectele care au evidențiat drumul ascendent parcurs în țara noastră de această specialitate, sub permanentă conducere și îndrumare a partidului, precum și obiectivele importante ce le are în viitor, s-au desfășurat și trei mese rotunde pe probleme de interes major ale sportului de înaltă performanță.

Prima dintre aceste acțiuni a fost dedicată aspectelor biologice ale sportului de mare performanță, în scopul obiectivizării și optimizării procesului de antrenament, pentru asigurarea condițiilor obținerii unor rezultate superioare. Au fost dezbătute, astfel, problema selecției medico-biologice, problema refacerii după efort, cea a greutății corporale optime și a corelației ei cu performanța sportivă, unele aspecte ale morbidității specifice la sportivi, punîndu-se un accent pronunțat pe elementele de profilaxie și recuperare. O contribuție însemnată în discuții și intervenții au adus-o prof. dr. A. Demeter, conf. dr. A. Nicu, dr. Alexandra Popovici și dr. Carmen Dumitru, precum și alți specialiști.

În cea de-a doua dezbateră, atenția a fost îndreptată către problemele de traumatologie și recuperare la sportivii de performanță. Discuția, extrem de interesantă, a beneficiat de prezența unor specialiști reputați, prof. dr. doc. O. Troianescu, prof. dr. N. Teleki, prof. dr. O. Berloga, dr. I. Stavrache, dr. D. Tomescu, dr. J. Novotny (Cehoslovacia), dr. D. Soilev (Bulgaria), constituind un foarte util schimb de experiență. S-au elucidat unele aspecte de

terminologie (recuperare și refacere, leziune musculară sau întindere musculară?), de atitudine terapeutică (conservatorie sau operatorie) în caz de traumatism, de ceea ce trebuie făcut și ceea ce nu trebuie făcut (de exemplu, infiltrațiile cu anestezice locale și corticoizi) pentru a nu agrava unele leziuni, de mijloacele moderne, complexe, de recuperare după traumatisme sau afecțiuni de suprasolicitare ale aparatului locomotor. Cei prezenți în sală au plecat satisfăcuți după trei ore de discuții, fiecare învîtînd cite ceva.

Ultima dezbateră științifică, desfășurată de asemenea sub forma unei mese rotunde, a avut loc ieri dimineața la Centrul de medicină sportivă fiind consacrată unei teme deosebite: rolul alimentației și al medicației în procesele de refacere și susținere biologică a efortului sportiv, unele aspecte ale controlului doping. Și această manifestare științifică s-a bucurat de prezența unor reputeți specialiști cum ar fi prof. dr. doc. I. Minicu, prof. dr. doc. V. Stroescu, prof. C. Baloescu, conf. dr. Șt. Dumitracu, dr. A. Vasiliu, conf. dr. C. Alexandrescu, dr. C. Vida, dr. A. Popovici și alții.

S-a desprins cu claritate faptul că între alimentația rațională și performanța există o corelație certă, tot așa cum există și între alimentația și refacere rapidă de după efort. Controlul eficienței alimentației îl dau randamentul, compoziția corporală și indicii funcționali ai sportivilor (forță musculară, excitabilitatea neuro-musculară, echilibrul neuro-psihic, metabolismul etc.).

În aceeași ordine de idei s-a precizat faptul că în cadrul medicației generale există, bine conturată azi, o medicație zisă ergotropă (susținătoare a efortului), alături de o medicație trofotropă (de accelerare a refacerii), ambele fiind de tip fiziologic în sensul că sprijină antrenamentul și oferă mari

resurse de viitor. În același timp, manifestîndu-se totală dezaprobare și împotrivire față de folosirea unor substanțe dopante în sport, s-a atras atenția asupra marilor progrese tehnice realizate pe plan mondial pe linia detectării unor substanțe nocive, străine organismului, impunîndu-se cu precădere dotarea rețelei medico-sportive cu o aparatură modernă (gazo cromatograf, spectrometru de masă). Pentru că vorbim de aspecte de performanță, de optimizare în medicina sportivă, a reținut atenția și în concluziile simpozionului de traumatologie necesitatea amenajării unui centru modern de recuperare-refacere afectat mișcării sportive.

Schimbările de păreri cu specialiștii de peste hotare (din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Iugoslavia, Polonia), prezenți în aceste zile la București, au scos în evidență și alte aspecte — organizatorice, de specializare și perfecționare a cadrelor, de relație medic-antrenor-sportiv etc., oferînd, astfel, cîmp larg de reflecție pentru specialiștii noștri.

Apreciînd în mod realist progresele și realizările obținute în acești 30 de ani de activitate, datorită sprijinului moral și material primit din partea conducerii superioare de partid și de stat, specialiștii români din domeniul medicinei sportive și-au manifestat adevărată totală față de importanța trecerii la o muncă de o nouă calitate, superioară, așa cum se arată în Documentele Congresului al XII-lea, angajîndu-se ferm și plenar de a dovedi în practică această înțelegere printr-o contribuție sporită a medicinei sportive românești la pregătirea și buna participare a reprezentanților noștri în marile competiții și, mai ales, la Jocurile Olimpice ale anului 1980.

Conf. dr. IOAN DRĂGAN
directorul centrului
de medicină sportivă

Copiii — viitorul țării — învață cu sîrg să ajungă „oameni mari”

NU EXISTĂ O CINSTĂ MAI MARE DECÎT ACEEA DE A FI FOLOSITOR PĂTRII TALE!

Urcăm pe aleea mărginită de două șiruri de tui înaltă, verde și dintr-odată ne apare în față o splendidă vilă, imprevizibilă de coronoane imense ale unor meri și nuci, o clădire cu balcon din lemn de stejar decorat cu motive naționale: Casa pionierilor și soimilor patriei din Pucioasa. Cîndva, demult, acest domeni, în care se ascundea de ochii lumii un fost negustor țigovștean, era păzit de dulăi feroși. Acum, aici, este lumea copiilor, o lume plină de bucurii, în care cei mici sînt pregătiți să fie folositori patriei cînd vor fi mari.

Ce fac copiii la Casa lor din Pucioasa? Răspunsul îl aflăm încă de la intrare, citînd pe arcada principală: Clubul de modelism și creații tehnice „Henri Coandă”. Deci, în principal, activitate practică, lucru cu mîntea și cu brațele, creație și construcții — o adevărată ucenicie a politehnizării.

Îi urmărim pe micii constructori în atelierul spațios, aplecați asupra menghinelor și trafoarelor, a planșetelor de proiectare, a desenelor, conținînd viitoarele mașini zburătoare. De tavan sînt agățate zeci de aeroplanie în miniatură, pereții sînt acoperiți cu schițe deasupra cărora au fost caligrafiate cuvintele lui Coandă: „Nu există o cinste mai mare decît aceea de a fi folositor patriei tale!”

Copiii lucrează, învață să fie folositori patriei. Cel care îi inițiază în tainele acestei indeletniciri, care le insuflă dragostea pentru muncă este un om între două vîrste, profesorul maestrului Dumitru Diaconescu. De cînd faceți această muncă de dascăl — îl întrebăm. „Dacă mă gîndesc bine, sînt 25 de ani de cînd am încheiat prima grupă de aeromodeliști. Dintre copiii care au fost membri ai cer-

cului nostru, mulți au ajuns ingineri, piloți pe linii internaționale, constructori de avioane. Sînt sigur că și din cei pe care-i vedeți mulți vor urma aceeași cale. Orizontul le este larg deschis. Iar noi, cei care-i educăm, avem datoria, așa cum se subliniază în Documentele Congresului al XII-lea, să le călăuzim cu grijă pașii, să-l creștem sănătos și viguros la trup și la minte.”

Comunistul Dumitru Diaconescu servește el însuși ca exemplu: din această activitate și-a făcut un țel în viață — este maestru al sportului. Soția sa, Aurelia Diaconescu, i-a urmat exemplul, iar băiatul, Sandu, este elev în clasa a XII-a la Liceul de aeronautică din București.

Copiii lucrează, Marius Văduva și Mihaela Lascăr, Cristian Necula și Laricica Pata-Iucă, Ion Șerban — iată doar cîteva nume, sportivi și sportive care au adus medalii și cupe, diplome ale „Daciadei” pentru clubul lor, cîștiguri în concursuri și campionate. Cea mai frumoasă realizare, însă, a elevilor lui Diaconescu este muzeul „Aripi românești”, cu 84 de machete de avioane de vitrină și peste 60 de machete zburătoare. În „Cartea de onoare” a acestei emoționante sinteze a ceea ce au creat mai valoros acești copii pot fi citite cuvinte elogioase semnate de academicieni, de generali de aviație, pionieri și oameni ai muncii. Este, într-adevăr, o încintare să admiri operele acestor „mici meșteri mari”, create sub îndrumarea inimosului lor dascăl.”

Viorel TONCEANU